

veis i entitats d'investigació i docència mèdica que podrà albergar. A més, la creació d'un nou CAP al sector nord de la ciutat permetrà no deixar desamparada sanitàriament aquella àrea.

Ni amb fum de sabatots | Això sí: treure uns ocupes d'una dependència dels Serveis Territorials de Cultura, que emprenen tot el barri i se salten les normes més elementals de convivència i higiene sota la mirada resignada de l'autoritat —més ocupada a *emmascarar* ciutadans en llocs on no passa ningú— sembla un treball força més hercúli. No hi ha manera de treure'ls d'allà ni amb fum de sabatots, com deia la meua àvia Lola. Coneixent la professionalitat i el caràcter decidit i pragmàtic de Carme Renedo, responsable de l'entitat, caldrà deduir que deu haver ensopegat amb algun «protocol» d'aquests tan apreciats pels polítics que no fan ni deixen fer.

>> El Parc Hospitalari Martí i Julià, a Salt, acollirà el nou Hospital Josep Trueta.

EL PLA DE L'ESTANY

Text > XAVI XARGAY

Guspies | Ara que l'emèrit ha fet un *houdini* esperpèntic (per cert, quan creieu que un modern Valle-Inclán escriurà el nou *Ruedo ibérico?*), a Ba-

nyoles ha arribat el príncep, el príncep dels poetes, amb l'Any Carner. En el sonet «Una guspira» (un altre per cert: ja que el CIS no pregunta pel futur de la monarquia, trobeu que seria oportú saber quanta gent diu *guspira* en lloc de *xispa?*) descriu uns sentiments que semblen profètics del moment que vivim: «Quan ma vida semblava més retuda | ixes, alegre, de la fosca humil | a veure el món, que ton esclat transmuda; || per tu recobren pietat perduda | la rosa nova, la cançó d'abril; | poses, lleuger, per ta dansa muda, | ulls d'esperança en cada cosa vil». Doncs això. Una guspira de cultura ha il·luminat la nova normalitat pladestanyenca. Dins el marc del festival La Fresca i al claustre del monestir, Jaume Coll, Salvador Oliva i J. N. Santaaulàlia varen oferir tres conferències sobre el poeta. També en el mateix festival es va celebrar el primer dels actes de l'Any Perucho, amb lectures dramatitzades. Amb el festival La Fresca, l'Ajuntament ha aplegat diverses activitats (exposicions, visites guiades, conferències, música, arts escèniques) a diferents espais banyolins, amb un èxit de públic notable. Una guspira prèvia va ser la proposta de l'Hostal Càntut, a Can Selvatà de Cornellà del Terri, on varen actuar Germà Negre, Carles Belda i Joan Garriga, i Roba Estesa. La gent de Càntut continua treballant amb gràcia i rigor, i obté un seguiment agraït per part de molta gent, cantaire o no. També a Cornellà del Terri s'ha celebrat una altra edició de Dim-arts: quatre concerts presentats amb aquestes paraules: «Enguany, amb un fort caràcter feminista, ja que totes les actuacions musicals aniran a càrrec de dones o de grups en què una dona té un paper predominant». La nova normalitat també té una cara fosca, concentrada en les imatges que han aparegut d'uns policies locals banyolins detinent una persona de color: racisme? S'està investigant, però en té tota la pinta. El que no sabem si s'investiga és la destrucció potinera de patrimoni (una mina d'aigua del segle XVII). Segur, però, que estarà ben guardat el fons del cronista Anton Maria Rigau, cedit a l'Arxiu Municipal.

>> Taula rodona amb motiu de l'Any Carner al claustre del monestir de Banyoles.

(Foto: AJUNTAMENT DE BANYOLES)

LA SELVA

Text i foto > JOAN DOMÈNECH

L'Esparra: l'església enrunada | L'església de Sant Martí de l'Esparra (Riudarenes) ja es va documentar l'any 1169 i, en aquell temps, depenia del monestir de Sant Pere Cercada. Els anys, el temps i les pluges han estat ben perjudicials per a aquest temple, que ja s'havia hagut de reforçar amb tirants en algunes parets. Degut a les tempestes del Gloria es va produir, fa uns mesos, l'esfondrament del campanar, que, per sort, va caure cap a l'interior, però amb el pes es va emportar una part de la volta de la nau i va deixar gairebé a la intempèrie algun altar important, com el que conté el retaule pintat per l'artista gironí Narcís Comadira. L'escàs nombre d'habitants de la contrada i el fet que només s'hi fessin celebracions litúrgiques durant les festes patronals fan témer que la reconstrucció de l'edifici caigut, amb sort, vagi per llarg.

>> L'església de l'Esparra, malmesa pel temporal Gloria.

Lloret: un nou Sesmond | Ha aparegut el número 19 de la revista *Sesmond*, de l'Arxiu Municipal de Lloret. A part de les seccions habituals, inclou un editorial signat per Fina Solà Gasset sobre la necessitat de preservar tota la documentació que genera la pràctica esportiva, i una sèrie d'articles excel·lents. Un d'aquests comenta el fons Riera-Garriga incorporat a l'arxiu, i fa història d'aquesta família, que empalma les arrels lloretenques i les dels primers visitants estrangers, amb un lligam directe amb cases importants de la fotografia, com ara Infonol, Agfa i Gevaert. Montserrat Sala i David Barba donen a conèixer la història dels creadors lloretencs del rom Matusalem, una pàgina més de la història dels *americanos*. Roser Sala parla d'un

altre *indiano*, Nicolau Font i Maig, i de Sant Pere del Bosc i de la vinculació de la poetessa Dolors Monserdà, de qui l'any 2019 s'ha celebrat el centenari del traspàs, a la finca que comprà i embellí el senyor Font, i, en especial, al monument anomenat «de l'Àngel», situat al turó de ses Pedres Lluïdores. Montserrat Sala hi aporta un article sobre el panteó modernista Casanovas Terrats del cementiri de Lloret, i Jordi Pau hi fa unes divertides pinzellades sobre el cine i les cartelleres dels anys setanta.

Blanes: cent anys de Recull | En una altra ocasió ja apuntàvem que la vila de Blanes celebrava enguany el centenari de l'aparició de la revista *Recull*, una publicació que, de retruc, al llarg de l'any comporta altres diades destacades al poble de Ruyra, com ara la festa literària dels premis que porten el mateix nom de la revista i que se celebra el mes de març. Recentment, els responsables de *Recull* han celebrat els cent anys d'una manera simbòlica i austera, ateses les circumstàncies de la pandèmia, al centre cultural de la Casa Saladrigas, on han presentat la consulta dels 1.240 primers números de la revista, que es pot fer en línia a través del web de l'Ajuntament. D'altra banda, el número 2.180 de la publicació està dedicat igualment al centenari, i hi destaquen diversos articles escrits per especialistes sobre els fets que vivim, alguns dels seus protagonistes i la seva petita història.

LA CERDANYA

Text i foto > SANDRA ADAM

Étienne Oliva, el ceramista de Sallagosa | A principis del mes d'agost, l'Ajuntament de Sallagosa celebrà la trentena Fira de Terrissaires. Undels actes, dirigit per José Urrutia, fou una exposició dedicada al ceramista Étienne Oliva. La mostra en va reunir vuit peces originals que el públic va poder contemplar durant un vespre.

Oliva fou nebot del reconegut escultor Alexandre Oliva, i potser per això ha estat sempre a l'ombra i és poc conegut fins i tot entre els cerdans. Les seves obres, especialment els plats ceràmics, són objectes decoratius que criden l'atenció pels colors, les formes

i l'esmalt, obtingut gràcies a un procés químic que malauradament desconeixem. Oliva treballà per sèries de diferents temes, com ara les quatre estacions o els santuaris de la zona, però en l'àmbit en què va destacar va ser en les natures mortes, en les quals es poden veure nombroses fruites i verdures que ressalten pels seus colors plenament pictòrics.

Aquestes obres es conserven en col·leccions privades i fons particulars. L'Ajuntament de Sallagosa ha obert el camí per fer-ne un estudi aprofundit, que permeti analitzar-ne la tècnica i l'estil, però també per inventariar tant obres com sigui possible.

>> José Urrutia davant l'exposició de plats ceràmics d'Étienne Oliva celebrada a Sallagosa el 4 d'agost de 2020.

La Corda Fluixa | El grup La Corda Fluixa inicià la seva carrera musical cantant la melodia publicitària d'un anunci d'una coneguda marca d'oli d'oliva. La banda està formada per cinc cerdans que van compartir infància i adolescència. Ara, s'han reunit per fer realitat el seu somni: viure de la música. A finals del 2019 van iniciar el seu periple i tot just aquest estiu acaben de presentar el seu primer àlbum: *In-humà*.

El primer senzill, «Més vius que mai», és la carta de presentació del seu estil, que, si bé té trets *pop*, amb l'ús inconfusible del banjo ens trasllada directament al *folk* nord-americà. El conjunt de les cançons d'aquest primer treball parla de les dificultats de la vida, del que és bo i del que és dolent, de sobreviure dia a dia. I malgrat que les lletres tenen un gust optimista, els ritmes *folk* li donen un aire nostàlgic.

Actualment, tenen dos videoclips publicats que han enregistrat als esce-

naris de Niu de l'Àliga o el poble d'Alp. Imatges a cop de dron que respiren la vall, la vida al Pirineu i les festes majors de poble. Com diuen al grup: salut i vida!

EL RIPOLLÈS

Text i foto > EUSEBI PUIGDEMUNT

Una situació estable | La crònica d'aquesta edició està marcada, en certa manera, pels efectes del postconfinament de la COVID-19 en uns termes que, de pic o de palada, afecten tota la comarca en els aspectes que es detallen a continuació. Gràcies al portal *dadescovid.cat* es pot saber quin ha estat l'impacte de la pandèmia des del seu inici. En tancar aquesta crònica, el balanç és de cent vuitanta-vuit casos i setze morts. Segons el gerent de l'Hospital Comarcal de Campdevàrol, Joan Grané, el Ripollès viu una situació epidemiològica estable. La depuradora de Ripoll ha estat una de les seleccionades de les cinquanta-sis del territori nacional català per fer un rastreig sistemàtic de les aigües fecals i veure si hi ha presència del virus, per poder implementar mesures pal·liatives i preventives com més aviat millor.

El govern de la Generalitat ha aprovat una ampliació de deu milions d'euros a l'empresa Comforsa, una de les més importants del Ripollès, per ajudar a minimitzar els efectes de la COVID-19 i així garantir-ne la viabilitat, al mateix temps que l'activitat industrial a la comarca. En aquest mateix sentit d'ajuts econòmics, l'escorxador comarcal també ha rebut una subvenció de prop de cent mil euros per assegurar-ne la continuïtat i per «donar un valor afegit a la marca Ripollès», segons paraules de la directora general d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, Elisenda Guillaumes. La Unió Intersectorial d'Empresaris del Ripollès (UIER) ha dut a terme les gestions necessàries a través d'un seminari en línia gratuït per a PIMES amb l'Institut Català de Finances i l'Agència Acció, per tal que les empreses amb seu a la comarca es refacin de les conseqüències més negatives que els ha comportat la COVID-19. Les dades de l'atur, tot i la pandèmia, són positives, ja que el juliol